

LAKIALOITE 82/2010 vp

Laki työttömyysturvalain 7 luvun 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

ALOITTEEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Aloitteessa ehdotetaan, että työttömyysturvalain (1290/2002) 7 lukuun perustuvan työmarkkinatuen tarveharkintaa lievennetään puolison tulojen osalta. Muutos toteutetaan korottamalla

puolison tuloista ennen tarveharkinnan suorittamista tehtävää vähennystä 536 eurosta 686 euroon kuukaudessa.

PERUSTELUT

Työttömyysturvalain 7 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan työmarkkinatuen maksamisen edellytyksenä on, että henkilö on taloudellisen tuen tarpeessa. Tarveharkinnassa otetaan huomioon sekä hakijan omat tulot että hänen puolisonsa tulot. Käytännössä lapsettomalla hakijalla työmarkkinatuki alkaa pienentyä, jos puolison tulot ovat yli 1 384 euroa/kk, ja jos puoliso ansaitsee yli 2 414 euroa kuukaudessa, työmarkkinatukea ei makseta lainkaan. Työmarkkinatuen tarveharkinta on ainoa tilanne, jossa kansalainen on vaarassa jäädä kokonaan ilman sosiaaliturvaa puolison tulojen takia. Tarveharkinta kohdistuu useammin naisiin kuin miehiin ja lapsiperheisiin useammin kuin lapsettomiin. Työmarkkinatuen tarveharkinnan lieventäminen tai poistaminen on keino parantaa työttömän perusturvaa, vähentää lapsiperheiden köyhyyttä ja lisätä työnteon kannustavuutta.

Perustuslakivaliokunta totesi jo vuonna 2002 lausunnossaan (PeVL 46/2002 vp), että tarve-

harkinta ei ole vaivatta sopusoinnussa perusoi-
keuksien yksilöllisen luonteen kanssa. Perustus-
lain kanssa parhaiten sopusoinnussa on järjeste-
ly, jossa tarveharkinta kohdistuu vain työttömän
omiin tuloihin. Sata-komitea esitti yksimielises-
ti loppumietinnössään (sosiaali- ja terveysminis-
terion selvityksiä 2009:62), että työmarkkina-
tuessa luovuttaisiin puolison tulojen perusteella
tehtävästä tarveharkinnasta. Komitea katsoi, että
tarveharkinnasta luopuminen olisi johdonmu-
kaista pyrittäessä yksilökohtaisiin etuuksiin ja se
mahdollistaisi työttömyysturvajärjestelmän yk-
sinkertaistamisen.

Käytännössä työttömyysturvalain 7 luvun 7 §
velvoittaa tarveharkinnan rajojen korottami-
seen, sillä pykälän 3 momentissa säädetään: "Jos
maan yleinen palkkataso ansiotasoindeksiin pe-
rusteella arvioiden olennaisesti muuttuu, valtio-
neuvoston asetuksella säädetään 1 momentissa
ja 6 §:ssä säädettyjen rahamäärien tarkistamises-

ta vastaamaan palkkatason muutosta." Lain edellyttämiä korotuksia ei ole tehty.

Valtiontaloudellisista syistä esitämme tarveharkintaa lievennettäväksi ensi vaiheessa siten, että korotetaan 150 eurolla kuukaudessa sitä tulorajaa, jonka ylittävät puolison tulot vaikuttavat työmarkkinatukea vähentävästi. Ehdotettu muutos lisäisi työmarkkinatuen menoja yhteen-

sä noin 10 miljoonaa euroa vuodessa. Samalla muutos pienentää jonkin verran asumistuen tarvetta ja lisää verotuloja.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

työttömyysturvalain 7 luvun 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysturvalain (1290/2002) 7 luvun 6 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1188/2009, seuraavasti:

7 luku

Työmarkkinatukea koskevat yleiset säännökset

6 §

Tarveharkinnassa huomioon otettavat tulot

Taloudellisen tuen tarvetta harkittaessa otetaan huomioon henkilön omat tulot kokonaan ja hänen puolisonsa tulot 686 euroa ylittävältä osalta kuukaudessa. Metsätalouden tulona otetaan huomioon varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 7 §:n 2 momen-

tin mukaan vahvistettu metsän keskimääräinen vuotuinen tuotto kerrottuna metsän pinta-alalla. Työmarkkinatuki määrätään tuen maksamisajan kohdan tilannetta vastaavaksi joko arvioitujen tai muutoin todettavissa olevien tulojen perusteella. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tarveharkinnassa huomioon otettavista tuloista.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 14 päivänä lokakuuta 2010

Kari Kärkkäinen /kd
Päivi Räsänen /kd
Leena Rauhala /kd
Bjarne Kallis /kd

Toimi Kankaanniemi /kd
Tarja Tallqvist /kd
Sari Palm /kd